

THE NEW COVENANT புது உடன்படிக்கை

“அவர்கள் ஆதாமைப் போல உடன்படிக்கையை மீறினார்கள்.” ஓசியா 6:7

ஆதாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பிறகு, அவருடன் அவரது கீழ்ப்படிதலினால் நித்திய ஜீவனை பெற்றிருக்கும்படியான ஒரு உடன்படிக்கைக்குள் தேவன் நுழைந்திருக்கக்கூடும். ஆதாம் தோல்வியடைந்தார். அதனிமித்தம் உடன்படிக்கை முறிக்கப்பட்டது. தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையேயான உறவு மாற்றம் அடைந்தது. தேவன் மனிதனுக்கு ஜீவனையும் அவனது சந்தோஷத்தையும் அதன்பிறகு நீடித்து வைக்கவில்லை. ஆனால் மரண தண்டனை மனுக்குலம் முழுவதற்கும் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த சமயத்தில் பூமியானது வளர்ச்சியடையாத நிலைமையில் இருந்ததால், எல்லாமே மனிதனுடைய மரணத்திற்கு சாதகமாகவும் ஜீவிப்பதற்கு தகுதியற்றதாகவும் இருந்தது. எனினும் தேவன் மனுக்குலத்தின் மேல் மனதுருக்கம் வைப்பதாக அறிவித்தார்; சில காலத்திற்கு பிறகு ஆசீர்வாதத்தை அருளுவேன் என்றும் அறிவித்தார். இந்த வாக்குத்தத்தம் அவரது நல்லிணக்கத்தை குறித்தது, பின்னர் தேவன் ஆபிரகாமுக்கு ஒரு சிறப்பு வாக்குத்தத்தத்தை கொடுத்தார். “பூமியிலுள்ள சகல வம்சங்களெல்லாம் உனக்குள் ஆசீர்வதிக்கப்படும்.” (ஆதியாகமம் 12:3) இந்த காலக்கட்டத்தில் தேவன் ஒரு திட்டத்தை கொண்டிருந்தார். இப்பொழுது அதை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். தெய்வீக நீதியை சரிக்கட்ட தமது ஜீவனை பலிகொடுக்கக்கூடிய மாபெரும் மத்தியஸ்தர் மூலமாக ஒரு புதிய உடன்படிக்கையை தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே உண்டாக்குவதே அந்த திட்டமாகும்.

மகா மத்தியஸ்தரை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய நேரம் இன்னும் வரவில்லை. தேவன் ஒரு நிழலான ஏற்பாட்டை இஸ்ரவேல் தேசத்துடன் செய்தார். இஸ்ரவேல் தேசமானது உலகத்தை குறிக்கும்படியாக செய்யப்பட்டது. மோசே உலகத்தின் மத்தியஸ்தரை குறிக்கும்படி செய்யப்பட்டது. சீனாய் மலையில், தேவன் இஸ்ரவேலருடன் ஒரு உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்தார். ஆனால் நேரடியாக அல்ல, ஆனால் நியாயப்பிரமாணத்தின் மத்தியஸ்தராகிய மோசே மூலம் செய்தார். இஸ்ரவேலர் பிரமாணத்தைக் கடைபிடித்தால், தேவன் அவர்களுக்கு ஜீவனை கொடுக்க வேண்டியவராயிருந்தார். (யாத்திராகமம் 19:3-9) தெய்வீக பிரமாணத்தைக் கடைபிடித்து நித்திய ஜீவனை பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய இடத்திற்கு ஜனங்களை கொண்டுவரக் கூடிய மத்தியஸ்தராக, ஆலோசனைக்காரராக மற்றும் கற்பிப்பவராக மோசே இருந்தார். ஏற்ற காலத்தில் நியாயப்பிரமாணமானது யாருக்கும் நித்திய ஜீவனை கொடுக்கவில்லை என்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. தேவன் என்ன செய்வார்? அங்கே குழப்பம் இருந்தது.

“ஏற்ற காலத்தில்” தேவன் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை ஆதாமின் இனத்தில் இரட்சகராக அனுப்பினார். ஏற்ற காலத்தில் தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு இரட்சகராக ஆகி, உலகத்திற்கு மீட்கும் விலைக்கிரயத்தைக் கொடுத்து, இரட்சிப்பின் வேலையை ஆரம்பித்தார். மானிட இயேசுவினால் உலகத்தை இரட்சித்து, சீரமைக்க இயலவில்லை. ஏனெனில் மீட்பின் கிரயத்தை கொடுக்க மனிதனாக அவரது மரணம் தேவைப்படுகிறது. ஆகையால் அவரது முதல் வேலை மீட்கும் பொருளின் விலைக்கிரயமாக அவரது ஜீவனை கொடுப்பதாக இருந்தது. அதை அவர் தெய்வீக நீதியின் கைகளில் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. தெய்வீக ஏற்பாடுகளுக்கு இசைவாக, பிதாவானவர் அவரை புது சுபாவத்தில் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பினார். அவரது மீட்கும் பொருளின் விலைக்கிரயம் அவரது கணக்கில் இன்னமும் இருக்கிறது.

சுவிசேஷ யுகத்தில் அவரது பலியின் புண்ணியத்தை, சபையானது அவருடன் பலியின் உடன்படிக்கையில் இணைவதற்கு சாட்டுதல் பண்ணியிருக்கிறார். இதற்கு இசைவாக வேதவாக்கியம் கூறுகிறதாவது: “பலியினாலே என்னோடே உடன்படிக்கை பண்ணின என்னுடைய பரிசுத்தவான்களை என்னிடத்தில் கூட்டுங்கள்.” (சங்கீதம் 50:5) கிறிஸ்துவின் பலியும் அவரது அங்கங்களின் பலியும் நிழலில் இஸ்ரவேலர்களின் பலியைக் காட்டிலும் “விசேஷித்த பலிகளை” அமைக்கிறது. இந்த “விசேஷித்த பலிகள் யோர்தானில் நமது ஆண்டவரின் அனுபவங்களில் ஆரம்பித்து அவரது சரீரத்தின் கடைசி அங்கம் அவரது பாடுகளில் பங்கு பெற்று, உயிர்த்தெழுதலில் அவரது மகிமையில் பங்கு பெறும் காலம் வரை தொடரும்.”

முழுமையடைந்த மத்தியஸ்தர் புது உடன்படிக்கையை தொடங்குவார்

நமது கர்த்தரும் அவரது அங்கங்களும் அடங்கிய மாபெரும் மத்தியஸ்தர் முழுமையடைந்த அந்த நேரத்தில் புது உடன்படிக்கையை ஆரம்பிக்க தயாராயிருப்பார்கள். அது எரேமியா தீர்க்கதரிசி மூலம் தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியது. (எரேமியா 31:31) தேவன் ஆபிரகாமுக்கு சொன்ன பிரகாரம் இந்த புது உடன்படிக்கை பூமியின் சகல வம்சங்களையெல்லாம் ஆசீர்வதிக்கும் நோக்கத்துடன் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. (ஆதியாகமம் 12:3) இந்த புது உடன்படிக்கை இஸ்ரவேலரோடு ஏற்படுத்தப்படும் என்பதே வாக்குத்தத்தம். ஆகையால் இந்த உடன்படிக்கையை பயன்படுத்திக்கொள்ள மற்ற எல்லா தேசத்தாரும் ஜனங்களும் இஸ்ரவேலின் ஒரு பகுதியாக ஆக கடமைப்பட்டிருப்பார்கள். இப்படியாக இறுதியில் ஆபிரகாம் எல்லா வம்சங்களுக்கும் பிதாவாக ஆவார். தேவனுடன் நல்லிணக்கத்துக்கு வருகிறவர்கள் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளாக இருப்பார்கள். அதாவது அவர்கள் ஆபிரகாம் பெற்றிருந்த விசுவாசத்தை அடைந்திருப்பார்கள். விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் இரண்டும் அவசியம். புதிய உடன்படிக்கை முத்திரை போடப்பட்ட பின்பு செயல்பாட்டுக்கு வரும். பிறகு கிறிஸ்து (சபையும் இயேசுவும்) புது உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராக நிற்பார்.

இந்த உடன்படிக்கை நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையைப் போல் இருக்கும். நிழலாக இருந்த நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையை விட இது சிறந்ததாகவும், உயர்ந்ததாகவும் இருக்கும். அப்பொழுது தேவன் இஸ்ரவேலரோடு நேரடியாக தொடர்பு கொள்ளாமல் மத்தியஸ்தர் மூலம் தொடர்பு கொள்ளுவார். முதலாவதாக பழைய ஏற்பாட்டு கால பாத்திரவான்கள்

முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அவர்கள் மத்தியஸ்தரை சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள். மேலும் புது உடன்படிக்கையின் விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள். அவர்கள் பூரணமாக இருப்பதால் அதின் நிபந்தனைகளுக்கு இணங்கக் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் மரித்தோரிலிருந்து பூரண மானிடர்களாக எழுப்பப்படுவதால், மாம்சீக பலனீனம் அவர்களிடம் இருக்காது. மத்தியஸ்த ஆளுகையின் காலத்தில் மத்தியஸ்தர், தேவனுடன் நல்லிணக்கத்திற்கு வருகிற அனைவருக்கும் உதவுவதற்கு தயாராக நிற்பார். தேவனுடன் தொடர்பு கொள்ளுவதற்கு யாரும் உடனே கொண்டு வரப்படமாட்டார்கள். எனினும் ஆயிரம் வருட யுகம் முடியும் வரை மத்தியஸ்தருடன் தொடர்பு கொள்ளுவார்கள். பிறகு அவர்கள் பிதாவானவரிடத்தில் திரும்புவார்கள். மேசியாவின் யுகத்தில் மத்தியஸ்தரின் ஏற்பாடுகளுக்கும் பிதாவானவரின் ஏற்பாடுகளுக்கும் கீழ்ப்பட்டிருப்பார்கள். படிப்படியாக அதன் பலன் மாம்சமான யாவரிடம் இருந்தும் கல்லான இருதயம் நீக்கப்பட்டு, மனுக்குலம் முழுவதும் இழுந்து போன மனதின் பிரகாரமான, சரீர்ப் பிரகாரமான, ஒழுக்க பிரகாரமான பூரணத்திற்கு திரும்புவார்கள். இந்த ஆசீர்வாதத்தில் பங்கு பெற மறுப்பவர்கள் ஜனத்திலிராதபடிக்கு நிர்மூலமாக்கப்படுவார்கள். (அப்போஸ்தலர் 3:22,23) தொடர்ந்து முன்னேறுபவர்கள், இருதயத்திலும் சிந்தையிலும் சரீரத்திலும் தேவன் எதிர்பார்க்கிற பூரணநிலைமையை அடைவார்கள்.

மனுக்குலமானது பூரணத்தை திரும்பப் பெறும்

மத்தியஸ்தரின் ஆளுகையின் முடிவில் மனுக்குலம் அனைத்தும் ஆயிரம் வருட யுகத்தின் அனுபவங்களின் மூலம் பலன் பெற தயாராயிருப்பார்கள். அவர்கள் தேவனிடத்திற்கு, தெய்வீக நீதியினிடத்திற்கு திரும்புவார்கள். அப்பொழுது ஆதாம், அவர் விழுந்து போவதற்கு முன் இருந்த அதே தளத்தில் அவர்கள் இருப்பார்கள். அவர்கள் தேவனுடனான இந்த உடன்படிக்கையின் உறவை பராமரிப்பது அவர்களுக்கானது. ஆதாம் செய்தது போல, அவர்கள் தோல்வியடைந்தால் இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் விசுவாசமுள்ளவர்களாயிருந்தால் நித்திய ஜீவனுக்கு செல்வார்கள். தேவன் சாத்தானை கொஞ்ச காலம் விடுவிப்பார்; யார் சாத்தானின் வசீகரத்துக்கு இடங்கொடுப்பார்கள் என்பதை சோதிப்பார். (வெளிப்படுத்தல் 20:7-9) எல்லா சோதனைகளிலும் நிற்கக்கூடியவர்களும், சோதனையின் வல்லமைக்கு மேலாக அவரிடத்தில் விசுவாசமுடையவர்களும் நித்திய ஜீவனை பெற வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார்.

புது உடன்படிக்கையின் தொடக்கம் இயேசு உலகத்திற்கு வந்த போது ஆரம்பித்து இன்னும் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். இந்த ஆயத்தப்படுத்தப்படுவானாவன: முதலாவது ஆசாரியத்துவத்தை அபிவிருத்தி செய்தல், தலையும் சரீரமும், பிரதான ஆசாரியன் மற்றும் உதவி ஆசாரியர்கள்; இரண்டாவது “விசேஷித்த பலிகளை” செலுத்துவது, புது உடன்படிக்கை ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கிறது. தேவன் அவர்களை தம்மிடத்தில் ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களுடன் மனதுருக்கத்துடனும் இரக்கத்துடனும் செயல்பட்டால், ஜனங்கள் ஆசீர்வாதத்தை பெற இருக்கிறார்கள். இப்படியாக நாம் முழு சித்திரத்தையும் பெற்றிருக்கிறோம். பூரணமாக இருக்கிறவர்களைத் தவிர வேறு யாரையும் அவர் திருப்திகரமாக ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார். அவர் தற்போது சபை பூரணமாக இருப்பதாக கருதி தொடர்பு கொள்கிறார். அவர்களது அபூரணம் அவர்களது பரிகாரியால் மூடப்படுகிறது. மேலும் அவர்கள் ராஜரீக ஆசாரியர்களாக, கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்டிகளாக அவர்களது நிற்குதலைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

ஆயிரம் வருட யுக ஆரம்பத்தில் புது உடன்படிக்கை முழுமையாக செயல்பட ஆரம்பிக்கும் என்றும் அந்த யுகம் முழுவதும் ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு வரும் என்றும் நாம் புரிந்து கொள்கிறோம். இந்த புது உடன்படிக்கைக்கு கீழாக, கர்த்தர் பாவத்தையும் மனுக்குலத்தில் கல்லான இருதயத்தையும் நீக்கிப்போடுவார். (எசேக்கியேல் 36:26,27) மத்தியஸ்தர் ஈடுபடும் வரை புது உடன்படிக்கை தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் இடையே தனிப்பட்டதாக ஆகாது. (1கொரிந்தியர் 15:24) அவர் செயல்பட ஆரம்பித்த பிறகு, ஆதாமுடன் இருந்தது போல தேவனுடனான உடன்படிக்கையின் உறவு ஸ்தாபிக்கப்படும். தெய்வீக பிரமாணத்திற்கு தொடர்ந்து கீழ்ப்படிகிற அனைவருக்கும் தேவன் நித்திய ஜீவனை உத்திரவாதம் அளிப்பார்.